De invloed van interprofessionele vorming op de samenwerking tussen tandarts en huisarts

Haio: VAN MALDERGEM Fien , U.G.
Promotor: BASTIAENS Hilde , U.A.
Praktijkopleider: SAMYN Emmanuel , VAN NUFFEL Erika

Context: Uit een focusgroepenonderzoek dat enkele jaren geleden bij tandartsen en huisartsen in Aalst werd uitgevoerd, bleek dat de samenwerking tussen tandartsen en huisartsen niet steeds optimaal verloopt. Een gebrek aan samenwerking, onvoldoende kennis en vaardigheden bij huisartsen en tandartsen over onderwerpen die voor beide specialismes van belang zijn, gebrekkige uitwisseling van medisch relevante gegevens, verkeerde perceptie van de tandartsen door de huisartsen, moeilijke bereikbaarheid en beperkte beschikbaarheid van de tandartsen werden genoemd als de voornaamste uitdagingen. Nochtans zou een goede samenwerking tussen huisarts en tandarts een verbetering van de mondgezondheid en de algemene gezondheid kunnen inhouden. De deelnemers zagen wel mogelijkheden om de samenwerking te verbeteren. Ze stelden voor elkaar persoonlijk te leren kennen, (samen) bijscholing te volgen, elkaar beter op de hoogte te stellen van elkaars kennis en kunde en meer medisch relevante patiëntengegevens uit te wisselen. Het doel van dit onderzoek is de samenwerking tussen tandartsen en huisartsen verder te bestuderen. Meer specifiek wordt het samen bijscholing volgen geëxploreerd.

Onderzoeksvraag: Wat is de invloed van een interprofessionele vorming voor tandartsen en huisartsen op de samenwerking tussen tandarts en huisarts?

Methode: Er werd een literatuuronderzoek van de bestaande evidentie uitgevoerd aan de hand van de onderzoeksvragen “Wat zijn de ervaringen en verwachtingen van tandartsen en huisartsen met betrekking tot hun onderlinge samenwerking?” en “Welke ervaringen heeft men in verband met interprofessionele vormingen in de zorgsector?”. Verder wordt aan de hand van een interprofessionele vorming voor tandartsen en huisartsen met focusgroepenonderzoek bestudeerd hoe een interprofessionele vorming kan uitgewerkt worden. Tot slot wordt via evaluatie-interviews gepeild naar de ervaringen van beide zorgprofessies met de interprofessionele vorming

Resultaten: Het literatuuronderzoek leverde 6 artikels op over de algemene samenwerking tussen tandartsen en huisartsen en de ervaringen met interprofessioneel onderzoek. Tandartsen en huisartsen hebben specifieke verwachtingen over de samenwerking. Ze ervaren echter vaak slechts een beperkte samenwerking. Er is wel ervaring met interprofessionele vormingen in de zorg, maar weinig ervaring met interprofessionele vorming voor tandartsen en huisartsen. Tijdens het focusgroeponderzoek (met 7 huisartsen en 10 tandartsen) waren ideeën om de samenwerking te verbeteren gemeenschappelijke vormingen organiseren, afzonderlijke vormingen voor huisartsen organiseren, zelf het goede voorbeeld geven, medicatielijsten op papier meegeven met patiënten, sociale kaarten opstellen, afspraken maken over doorverwijzing en over hoe elkaar te contacteren, de rol van iedere discipline verduidelijken, huisartsen stimuleren om Vitalink en Sumehrs goed op te volgen, apothekers betrekken in de samenwerking rond medicatie en bij beide beroepsgroepen sensibiliseren over de nood aan communicatie met elkaar. Tot slot gaven de evaluatie-interviews aan dat alle deelnemers de interprofessionele vormingsavond positief evalueerden en dat er bij deze groep ook enig effect op de eigen communicatie bleek te zijn.

Conclusie: Een interdisciplinaire vormingsavond kan waardevol zijn om de samenwerking tussen tandarts en huisarts te verbeteren. In deze kleine studie leek er ook enig effect op de eigen

communicatie. Er zijn echter onvoldoende gegevens om hieruit een besluit te vormen.